

Underbilag I.

Beretning

om

en Rejse til Bornholm sidst i Juli 1874. *)

(Red. Har. B. Fiedler.)

I Indenrigsministeriets Skrivelse til mig af 31te Mai f. Aar hedder det sluttelig, at det ikke var lykkes at faa Osterfiskeriet særlig repræsenteret i det da dannede Fiskeriuvalg, men at det antoges, at mit Kendskab til det nævnte Fiskeri vilde gjøre dette Savn mindre føleligt. Da dette for vort Lands Vedkommende har væsentligt Betydning omkring Bornholm, og jeg om dette Fiskerleier og den daværende Tilstand bl. mere fra et ved Udvalgets Sekretær, Hr. Mourier, i 1869 foretaget Besøg havde tilforladelige Oplysninger, saa kunde disse under de forestaaende Forhandlinger mulig findes tilstrækkelige, uden at jeg personlig havde besøgt Den. Udvalgets Forhandlinger førte imidlertid med sig, at der blev ubearbejdet Forslag til en almindelig Fiskerilov for hele Landet, og det maatte da være af Vigtighed at se det stillet udenfor al Tvivl, at der ikke ved Bornholms Fiskerier skulde være Egenheder, som hos dens Fiskere kunde fremkalde Ønske om at faa et eller andet Forhold ordnet ved Lov, særlig fremfor det øvrige Land. For at komme til Kundskab herom, henvendte jeg mig personlig til Khr. Amtmand Bedel i Sorø, og skriftlig til Overauditør N. Tvede i Svendborg; men begge disse Embedsmænd, som havde interesseret sig for Fiskerianligendet under deres længere Embedstid paa Bornholm, samstemmede i, at Intet var dem bekjendt, som havde nødig sammefteds at ordnes ved særlige Bestemmelser, saalidt som dertil fra den fiske Besolknings Side, dem bekjendt, havde tilkjendegivet sig nogen Trang; heller ikke jeg havde, efter hvad jeg vidste, kunnet komme til nogen derfra afvigende Formodning. Efterat imidlertid Udvalget var kommet til Overbevisning om Nødvendigheden af, før Forhandlingernes Afslutning, at besøge nogle af de vigtigere Fiskepladse, og at se de Fiskerier, der havde en større Betydning, optog jeg, under Diskussionen derom i Mødet den 15de April ogsaa Bornholm blandt de Pladse, der burde besøges. Dette saa jeg, der havde paataget mig Rejsten, mig ikke istand til at overkomme, førend Forhandlingerne vare sluttede den 28de Juli. Men da det under Omstændighederne forekom mig mindre passende, ikke at ofre et Sted, hvor Fiskerierne have saamegen Betydning, nogen videre Opmærksomhed, da mine bedste Oplysninger om dem allerede vare 6 Aar gamle, da det endelig var mig magtpaaliggende at faa et mere umiddelbart Syn paa Sagen i dens nuværende Tilstand, og at komme i Forbindelse med selve Fiskerne paa forskjellige Steder, for at forvisse mig om, at der ved Forslaget til en ny Lov ikke lodes noget Ønske hos dem tilbage, som var blevet upaaagtet, saa afgik jeg, efter dertil at have ind-

*) Nærværende Beretning, som maaske suarere kunde stges at høre hjemme blandt Bilagene til Udvalgets Forhandlingsprotokol, men ikke var fuldført, da denne isfor afgaves til Ministeriet, har Formanden troet at burde give Plads her til Oplysning om, at der ikke skjønes for Tiden at være nogen Trang til særlige Lovregler for Bornholms Fiskerier, hvis Besaffenhed og Betydning Beretningen derhos aabner Afgang til at bedømme.

Stærrede d. 16 Nov. 1875.

Har. B. Fiedler.